

Sygn. akt III CO 125/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa M. D.

przeciwko X. D.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2022 r.

na skutek przedstawienia przez Sąd Okręgowy w B.

akt sprawy o sygn. X C [...]

celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy

**odmawia oznaczenia sądu.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 8 czerwca 2021 r. Sąd Okręgowy w B. zwrócił się od Sądu Najwyższego z wnioskiem o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy z powództwa M. D. przeciwko X. D. o rozwód. Sąd Okręgowy nie przedstawił uzasadnienia wniosku.

Postanowieniem z 27 października 2021 r. Sąd Najwyższy zwrócił akta sprawy Sądowi Okręgowemu w B. w celu sporządzenia uzasadnienia postanowienia z 8 czerwca 2021 r.

Postanowieniem z 12 listopada 2021 r. Sąd Okręgowy odmówił sporządzenia uzasadnienia w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 k.p.c. Sąd Najwyższy dokonuje oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli w świetle okoliczności sprawy nie można ustalić właściwości miejscowej. W sprawach ze stosunku małżeństwa, stosownie do art. 41 k.p.c., powództwo wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie wspólne miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym ma jeszcze miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. W tych okolicznościach konieczność oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo o rozwód, aktualizuje się dopiero w razie stwierdzenia, że żadna ze stron nie zamieszkuje w Polsce ani nie ma miejsca zwykłego pobytu w ostatnim wspólnym miejscu zamieszkania małżonków. Sąd Okręgowy nie dokonał w niniejszej sprawie odpowiednich ustaleń co do miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu stron. Oznaczenie przez Sąd Najwyższy w trybie art. 45 k.p.c. sądu właściwego do rozpoznania sprawy będzie uzasadnione dopiero w razie jednoznacznego stwierdzenia na podstawie zebranego materiału dowodowego, że żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na podstawie art. 41 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.